

ת"פ 13795/07 - מדינת ישראל נגד אביתר רובינשטיין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 15-07-13795 מדינת ישראל נ' רובינשטיין

בפני כבוד השופט דרור קליטמן
בעניין: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוזד אינה
קצובסקי - לשכת תביעות כפר סבא
המאשימה
נגד
אביתר רובינשטיין באמצעות ב"כ עוזד
רויטל קוצר
הנאשם

גזר דין

רקע

- הנאשם הורשע על פי הودאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של הסגת גבול, בהתאם לסעיף 447א(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובניבאה, בהתאם לסעיף 384 לחוק.
- על פי המתוואר בכתב האישום המתוקן, בתאריך 22.6.15 בשעה 05:00 או בסמוך לכך, השיג הנאשם גבול לדירתו של המטלון בכפר סבא ונטל מארנקו 350 ₪.
- הודאתה הנתבעת ניתנה, לאחר שהחל להתנהל הליך הוכחות, במהלך העידוד המטלון ושותר שגבה את הودעתה הנתבעת.
- הודאתה הנתבעת ניתנה, במסגרת הסדר טיעון בו הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן, כאשר המאשימה הצהירה כי אם תהיה המלצה מטעם שירות המבחן להארצת מע"ת בין 7 חודשים שתלווי ועומד נגד הנאשם, תסכים המאשימה להמליצה זו.

תסקרי שירות המבחן

- לדין שנערך בחודש אוקטובר 2018, התקבל תסקרי, ממנו עולה כי עליו קשיים בזיכרון של הנאשם לשירות המבחן וגם כשבסותו של דבר התכוונב לפגישה בשירות המבחן, לא שיתף פעולה. בשתי בדיקות שתן

עמוד 1

שboveעו לו, לא נמצאו שרידי סם. לבדיקה שלישית, לא התיצב.

6. לנאמן ניתנה הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם שירות המבחן. אולם, בדיון שנערך בחודש ינואר 2019, התקבל תסוקיר שתיאר ניסיונות לזמן את הנאמן. ניסיונות שנטקו בסירוב מצדנו.
- 7.שוב ניתנה לנאמן הזדמנות לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, אולם בתסוקיר שהתקבל בחודש פברואר 2019, תואר כי הנאמןאמין התיצב לשתי פגישות, אולם סירב לשתף פעולה ואף איים לפגוע בעצמו. שירות המבחן תיאר את התרשומותו ממצבו הנפשי המורכב של הנאמן.
8. בעקבות האמור לעיל נשלח הנאמן לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית.

חוות דעת פסיכיאטרית

9. חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאמן התקבלה בדיון שנערך בחודש מאי 2019. בחוות הדעת תואר נסיבות חייו של הנאמן ורקע טיפולו בעבר. כך גם תואר מצבו הנווכתי הכלול בתנהגות ביזארית והזנחה עצמית קשה. הוא אף אושפז לתקופה של שבועיים ולאחר מכן לשבועיים נוספים. מסקנת חוות הדעת היא כי הנאמן אינו סובל מהפרעה נפשית והעבירה לא בוצעה כתוצאה מהפרעה נפשית. במצבו הנוכחי, כשיר לעמוד לדין.

טסוקיר נוסף של שירות המבחן

10. לאחר אשפוזו של הנאמן, נטען על ידי ב"כ ובני משפחתו כי ניכר שינוי בהתנהגותו ולנוכח זאת נשלח הנאמן שוב לקבלת תסוקיר משלים.
11. בתסוקיר זה שוב תואר כי הנאמן סירב לשתף פעולה ולא התיצב לפגישות אליהן זמן ואף לא לביקורת שtan.
12. נערכו עוד מספר דיונים בהם תואר על ידי הנאמן כי חזר לעבוד בעבודות שונות וכי מתפרק CUT CRANIO. אותו של הנאמן שהתלווה אליו לדינום, טענה כי בנה זוקק למיליה מסוימת.

טייעוני הצדדים

13. ב"כ המאשימה, עו"ד אנна קצובסקי, הציגה את עבורי הפלילי של הנאמן הכלול הרשעה אחת בצבא של עשרה תיקי רכוש. בגין הרשעה זו הוטל עליו מאסר על תנאי בן 7 חודשים שהינו בר הפעלה בשל העבירות שבוצעו על ידי הנאמן התקיק זה. היא הצביעה על כך שהנאמן עבר את העבירות פחות משנה לאחר הטלת המעו"ת והדבר לא מנע מהנאמן מלחזר על מעשיו. היא עטרה למתחם עונישה הנע בין 6 ל-9 חודשים

מاسر שיכול וירצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מاسر בפועל. היא סבורה כי העבירה שבוצעה על ידי הנאשם משיקה לעבירות התפרצות, משומם שמדובר בכניסה לבית מגורים. היא הדגישה כי המאשינה הסכימה לקבלת תסקير מבחן בעניינו של הנאשם ו אף התחייבה כי באם יהיה מדובר בתסקיר חיובי, תאמץ את מסקנותיו, לרבות הארכת המע"ת. אלא שהנאשם לא ניצל את ההזדמנויות וגם לאחר שניתנו לו פעמיים פעם אפשרויות לשתף פעולה עם שירות המבחן, לא עשה זאת. מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי הנאשם כשיר לעמוד לדין וכי הוא משתמש באופן תדר בסמים. טענותיו כי הוא מועסק כיום לא גבו בעודיעות או במסמכים. אכן חלף זמן רב מאז ביצוע העבירות ולא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, אולם אין די בכך על מנת להביא להארכת המע"ת התלו ועומד נגדו. היא עתרה להשיט על הנאשם עונש מاسر בפועל במרכז המתחם במצטבר להפעלת המע"ת וזאת לצד עונשה נלוות.

14. ב"כ הנאשם, עו"ד ריטל קוצר, טענה כי בתקיך זה ישנן נסיבות חריגות. ראשית, נסיבות ביצוע העבירה, כפי שניתן היה למוד מעדות המתلون. שנייה, לנוכח העובדה שמדובר בגיןם ילייד 1989 שלו הרשעה קודמת אחת שהוטלה עליו בשל עבירות רכוש שבוצעו בשנת 2009 ומazel אין לו עבירות נוספות מלבד זו בה הורשע בתקיך זה. לא יהיה נכון גם מבינת האינטראס הציבורי לשלו את הנאשם לכלא עת, 5 שנים לאחר ביצוע העבירה ולאחר שבל הימים אלו לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. מדובר בגין המתנהל באופן חריג אך לא פוגע בזולתו. הארכת המע"ת תהווה הרתעה ממשית, בנוסף להרתה שהושגה מעצם ניהול ההליך המשפטי נגדו.

15. הנאשם עצמו אמר שניתן לראות עליו שהשתנה, הן בלבשו והן בכך שהוא הוא עובד 6 ימים בשבוע באופן קבוע. הוא אף התחייב להעביר לבית המשפט אישור מעבידו.

דין והכרעה

מתחם העונש

16. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם הינו פגיעה בזכותו הקניינית של אדם וכן בזכותו לפרטיות ושמירה על מרחב אישי שאינו חשוף לציבור, כך גם פגיעה ישירה ברכוש.

17. בבחינת מדיניות העונשה הנוגעת בעבירות מעין אלו, ניתן להצביע על מקרים דומים, כמוポート להלן:

א. **בת"פ 11104-11-12 מדינת ישראל נ' מילטון גולדשטיין** (14.3.14), הורשע בגין על יסוד הודהתו בעבירות של הסגת גבול וగנבה, בכך שנכנס לדירת מכיר ונטל מחשב נייד, גיטהה חשמלית וכיוזד הגברה. נקבע מתחם עונשה הולם בין 3 ל-18 חודשים בגין מאשר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 6

חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנה והתחייבות והופעל מאסר מותנה בחופף.

ב. **בת"פ 09-09-1704 מדינת ישראל נ' עזרא חופי** ואח' (24.5.10), אישר בית המשפט הסדר

במסגרתו הורשע הנאשם הנאשם בעבירה של הסגת גבול פלילתית, גנבה, היזק לרכוש וניסיון גנבה בכך שהגיא

- לקראואן בישוב נווה עובד ונטל מהמקום חפצים שונים העשויים אלומיניום וברזל כולל מזגנים. על
- הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

ג. **בת"פ 14-05-39347 מדינת ישראל נ' שלמה כהן** (31.12.14), הורשע הנאשם על יסוד הודהתו

בעבירה של הסגת גבול כדי לעبور עבירה, בכך שנכנס לחדר במלון באילת. נקבע מתחם ענישה הולם

- שבין מאסר מותנה לצד צו של"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו
- מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ד. **בת"פ 13-04-57386 מדינת ישראל נ' חדר אלהטוני** (7.7.14), הורשע הנאשם על יסוד הודהתו

בעבירה של הסגת גבול כדי לעبور עבירה, בכך שנכנס דרך חלון שניפוץ לקראואן בmarsch גראוטאות באזור התעשייה וגן נעלים, תיק אישי ואוכל מהמקור. נקבע מתחם ענישה שנוו בין מאסר מותנה ושל"צ לבין

- שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו צו של"צ
- בהתיקן של 180 שעות, צו מבחן והתחייבות.

ה. **בת"פ 13-11-46811 מדינת ישראל נ' מסעוד ביטון** (12.3.14), הורשע הנאשם על יסוד הודהתו

במסגרת הסדר, בעבירה של הסגת גבול כדי לעبور עבירה בכך שטייפס לבית ונכנס דרך החלון. על
הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ו. **בת"פ 13-08-2660 מדינת ישראל נ' אל טופחי** (10.6.14), הורשע הנאשם על יסוד הודהתו, בין

היתר, בעבירה של הסגת גבול פלילתית, בכך שנכנס לחצר בית מגוריים והציג אל חלון יחידת דירות במקום. נקבע מתחם ענישה לעבירה זו בלבד החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 6

- chodshi מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.

18. לאחר והחל להישמע בפניו הлик הוכחות ונשמעה עדות המתلون, התרשםתי באופן ישיר מנסיבות ביצוע העבירות. ניתן היה ללמידה על מערכת יחסים מורכבת בין הנאשם למצלון ועל קשיים ראויים שאכן גרמו לתיקון משמעותי בכתב האישום. ביצוע העבירה הוכח והנאשם אף הודה בכך, אולם הנסיבות היו ככלא שניתן לקבוע כי מדובר ברף נמוך של חומרה.

19. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות כתב אישום זה, נע החל מססר על תנאי ועד למספר חדש מססר שיכול וירצו בעבודות שירות.

גזרת העונש

20. בכלל הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירה, התחשבתי בכך שמדובר בנאשם ליד 1989 שבעבר הרשעה פלילית בשל ביצוע 10 עבירות רכוש. אולם עבירות אלו בוצעו בשנת 2009, במהלך חודש ימים, בהיותו של הנאשם בן 19.5. מאז ועד עתה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים מלבד התקיק שבפני. מאז ביצוע העבירה נשוא כתב אישום זה, חלפו כמעט 5 שנים. מתקסריי שירות המבחן וחווות הדעת הפסיכיאטרית, גם אם נקבע בהם כי מדובר בנאשם הכספי לעמוד לדין וכךže שאינו משתף פעולה עם שירות המבחן, שמדובר בנאשם עם נסיבות חיים מורכבות והתנהלות יומיומית בעיתית. למורת זאת, עינינו הרואות כי מאז 2009, דהיינו, 11 שנים, לא מבצע הנאשם עבירות פליליות מלבד העבירה שבפני, שכאמור נסיבותיה מציבות אותה ברף נמוך.

21. נגד הנאשם תלוי ועומד מססר על תנאי בין 7 חודשים מת"פ 10-10-22062. סעיף 56 (א) לחוק העונשין קובע כי: "בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מססר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום למצוות על הפעלת המססר על תנאי, למצוות, מטעמים שיירשוו, על הארצת תקופת התנאי, או חידשה, לתקופה נוספת ועל שניים, **אם שכונע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המססר על תנאי**".

22. כלל הנסיבות, כפי שהוצגו לעיל. הן נסיבות ביצוע העבירה והן נסיבותו של הנאשם, הביאו אותו למסקנה שבמקרה שבפני, לא יהיה צודק להפעיל את המססר על תנאי ובדבר יהי מושום פגעה לא מידית בנאשם עצמו, בלי שהוא בדבר אינטרס ציבורי אמיתי. האינטרס הציבורי יצא נשכר מהרטעתו של הנאשם באמצעות חידוש המע"ת.

23. בדברים האמורים לעיל, אין מתעלם מחוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן. נעשה מאיץ רב על ידי שירות המבחן וביעידות בית המשפט להביא את הנאשם לכדי טיפול לו הוא נדרש בשל האופן בו הוא מנהל את חייו. לצערנו, המאמץ לא צלח. אולם לנוכח העובדה, אותה ניתן ללמוד מגילון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, שהנאשם אינו גורם נזק לóżת במשך שנים רבות, למורת התנהלוותם הביעיתית. שליחתו אל מאחורי סורג ובריח לתקופה לא קצרה בשלב זה, עלולה להוות נזק יותר מתועלתה הן לעצמו והן לציבור.

24. לאחר שקלתني את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנואשם את העונשים הבאים:

א. חידוש מאסר על תנאי בן 7 חודשים שהוטל על הנואשם במסגרת ת"פ 22062-10-10 למשך שנתיים החל מיהום.

ב. פיצוי למחלון (עד תביעה 1) בסך 350 ₪ אשר ישולם בתוך 30 יום מיהום.

ג. התchiaבות בסך 1,000 ₪ שלא לעבור עבירות רכוש במשך שנתיים מיהום.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי מרכז - לוד בתוך 45 ימים

ניתן היום, ג' סיון תש"פ, 26 Mai 2020, בנסיבות/at כוח המאשימה,עו"ד ליאל אהרון, באת כוח הנואשם,עו"ד רויטל קוצר, והנאשם עצמו.